

பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியம்

Tamil Nationalism of Pavendar Bharathidasan

இணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் வே.சபாபதி

Associate Professor Dr.V.Sababathy¹

Abstract

Bharathidasan and Tamil are inseparable. In fact, Tamil language operated Bharathidasan. He did not consider Tamil as a language; but treated it as his life. He had a strong belief that Tamil language is the life source of the Tamils; without which the Tamil race is dead. It is because of this, he constantly injected into the minds of the Tamil people the sense of the language. This Paper discusses these sentiments as the Tamil Nationalism of Pavender and how he culls out the ideas through language, race and country.

Key Words : Nationalism, Tamil Feeling, Tamil Race, Tamil Nadu, Tamil Music, Unique Tamil

1.0 முன்னுரை

தமிழ்க்கவிதை உலகு இருபதாம் நூற்றாண்டில் கவிப்பிரம்மாக்கள் இருவரால் உய்வடைந்தது. அவர்களுள் ஒருவர் அகன்ற பாரதத்தின் விடுதலைக்காகத் தம் வாழ்நாளையே அர்ப்பணித்துக்கொண்ட தேசியக்கவிஞர் மகாகவி சி.சுப்ரமணிய பாரதியார்; மற்றொருவர் பாரதியாரின் கவிதாமண்டலத்தின் வழிதோன்றிய பாவேந்தர் பாரதிதாசன். முன்னவர் அரசியல் விடுதலைக்கும் பின்னவர் சமுதாய விடுதலைக்கும் பாடுபட்டவர்கள் ஆவர். பாரதியினிடத்தில் மிகுந்த மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டவர் பாரதிதாசன். இருவரும் ஒருவர் குரு; மற்றொருவர் சீடர் ஆகிய நிலைகளில் இருந்தவர்கள் ஆவர். பாரதியைக் குருவாகக் கொண்டு கவிதையுலகில் நெடிது வளர்ந்தவர் பாரதிதாசன். பாரதியாரின் தாக்கத்தைப் பெற்றதனால், அவர் பாடல்களுக்குத் தம்மைத் தாசனாக்கி, கனகசுப்புரத்தினம் என்கிற தம் இயற்பெயரைப் பாரதிதாசனாக்கிக் கொண்டவர். கவித்துவத்திலும் கற்பனை வளத்திலும் மகாகவி பாரதியாருக்கு நிகரானவர் பாரதிதாசன் ஒருவரே எனில் மிகையில்லை. தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் புரட்சிக்கவிஞர் என்றால் அது பாரதிதாசன் ஒருவரையே குறிக்கும்.(பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.ப.1115) பாரதிக்குப்பின் பாரதிதாசன் ஈடும் எடுப்பும் அற்ற பெரும் புரட்சிக்கவிஞராய்த் திகழ்ந்தார். தமிழர்தம் மொழி, இனம், நாடு ஆகியவற்றின் உயர்வுக்காகத் தமிழ்த் தேசியம் காணப் பாடுபட்டவர் பாரதிதாசன்.

2.0 பாரதிதாசனின் தனித்தன்மைகள்

பாரதியாரைக் குருவாகக் கொண்டிருந்தாலும் தமக்கான கொள்கையிலும் சிந்தனைப் போக்கிலும் அவரை முழுமையாகப் பாரதிதாசன் பின்பற்றினாரில்லை. காலப்போக்கில்

¹The author is an Associate Professor in The Department of Indian Studies, University of Malaya, Malaysia.
sabavenu@um.edu.my

கவியுலகில் தமக்கெனத் தனிக்கொள்கைகளையும் சிந்தனைகளையும் சுயமாக வகுத்துக்கொண்டு, சுதந்திரமாகப் பாடும் வல்லமை பெற்றுத் தனித்து விளங்கினார். குறைந்த காலங்களே இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்த தம் ஆசான் மகாகவி பாரதியார் தொட்டுப் பாடியவற்றை எல்லாம், மக்கள் மத்தியில் அவை ஆழமாகச் சென்றடைய வேண்டும் எனும் பெருநோக்கில் பாரதிதாசன் அவற்றை அதிகமாகவும் அழுத்தமாகவும், ஆவேசமாகவும் உணர்ச்சி பொங்கவும், அனல் தெறிக்கவும் ஒங்கிக் குரல் கொடுத்துப் பாடினார். அதனால்தான் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கவிதைகளில் தோற்றம் பெற்ற புதிய செல்நெறிகளை அறிமுகப்படுத்திய பாரதியார் தொடக்கமாகவும் அவற்றைத் தீவிர இயக்கப்போக்கில் பாடிக்குவித்த பாரதிதாசன் இயக்கமாகவும் போற்றப்படுகின்றனர்.

பாரதியின் மறைவுக்குப்பின் பாரதிதாசன் பகுத்தறிவுப் பகலவனாம் தந்தை பெரியாரிடத்தில் மிகுந்த மதிப்பும் ஈடுபாடும் கொண்டு அவருடைய பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளிலும் சுயமரியாதைக் கருத்துகளிலும் தோய்ந்து, அவற்றை முழுமையாகப் பின்பற்றினார்.(தமிழ்க்கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.ப.62-72) அதன் விளைவாக அவர் ஒரு பகுத்தறிவுக் கவிஞராகவும் தமிழகத்திற்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தேவையானதை மிகுதியாகப் பாடிக்குவித்த கவிஞராகவும் ஆனார். அவ்வகையில் நீண்ட தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் தமக்கெனத் தனியிடத்தைப் பெற்று உலகத் தமிழர்களின் உள்ளங்களில் பாரதியாருக்குப் பிறகு நீங்கா இடம் பிடித்து ஒப்பற்றக் கவிஞராகப் பாரதிதாசன் திகழ்கின்றார். இன்று தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது அயலக நாடுகளிலும் அவர் பெயரில் பரம்பரைக் கவிஞர்கள் சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பதானது உலகத் தமிழர்களின் மத்தியில் அவருடைய தாக்கத்தையும் பெற்றுள்ள செல்வாக்கையும் காட்டுவதாய் உள்ளன.

3.0 தமிழ்த் தேசியம் - விளக்கம்

தேசியம் என்னும் சொல்லை ஆங்கிலத்தில் nationalism, patriotism ஆகிய சொற்களுக்கு இணையாகக் குறிப்பிடப்பிடலாம். தேசியம் என்ற சொல்லுக்கு நாட்டுப்பற்று, தேசபக்தி, தேசாபிமானம் என்று பொருள் கூறலாம். இது மொழி, இனம், நாடு, பண்பாடு, மக்கள் நலம் ஆகியவற்றின் மொத்த வடிவம் எனலாம். (பாரதிதாசனும் தமிழியமும், பக்.2) இவற்றின் மீது கொண்டுள்ள பற்று, பக்தி, பிடிப்பு, மதிப்பு, மரியாதை, ஈடுபாடு என்று பலவாறாகக் குறிப்பிடலாம். எனவே, ஒரு நாட்டிற்கும் இனத்திற்கும் மொழிக்கும் உரிய தனித்த சிந்தனைகளையும் மரபுகளையும் அவையேற்படுத்துகிற உணர்வு, பெருமிதம் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியது தேசியம். ஒரு மொழி, இனம், நாடு ஆகியவற்றின் தொன்மை, சிறப்பு, தனித்தன்மை ஆகியவற்றை நன்குணர்ந்து, அவற்றை உயர்த்தும் நோக்குடைய ஒருவரைத் தேசியவாதி எனலாம். இந்தத் தேசியத்தைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அறிமுகம் செய்தவர் பாரதியே.(பாரதிதாசன் தனித்தன்மை, பக்.14) அவ்வகையில் தமிழ்த் தேசியம் எனும் போது தமிழர் இனம், மொழி, நாடு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய பெருமித உணர்வு என்றும் அவ்வுணர்வால் அவற்றின் எழுச்சிக்கும் உயர்வுக்கும் பாடுபடுதல் அல்லது போராடுதல் என்று மேலும் விளக்கலாம்.

அவ்வகையில் பார்க்கும்போது பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஒரு தமிழ்த் தேசியவாதியாகக் காட்சியளிக்கின்றார்.(பாரதிதாசன் தனித்தன்மை, பக்.11) தமிழ்மொழியைத் தமிழினத்தின் ஒன்றுபடுத்தும் சக்தியாகவும் தமிழினத்தின், தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டும் ஆற்றல்மிக்க கருவியாகவும் அவர் கண்டார். அதனால், அவருடைய பேச்சு, மூச்சு, எண்ணம், செயல், கனவு அத்தனையிலும் தமிழே குடி கொண்டிருந்தது. தம் இறுதி மூச்சு உள்ளவரை தமிழுக்காகவே வாழ்ந்தார். தமிழ் எழுச்சிக்கும் தமிழர்களின் உயர்வுக்கும் மாபெரும் தூண்டுகோலாகவும் உந்துசக்தியாகவும் ஆக்கசக்தியாகவும்

விளங்கினார். இதனை அவருடைய பெருவாழ்வும் அவருடைய கவிதைப் படைப்புகளும் சான்று பகர்கின்றன. எனவே, அவற்றை நினைவுகூரும் வகையில் பாரதிதாசனின் தமிழ்த்தேசியம் எனும் தலைப்பிலான இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

3.1 தமிழ்த் தேசியத்திற்கான காரணங்கள்

3.1.1 பாரதியிடமிருந்து பெற்ற தமிழணர்வு

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றிருந்த பாரதிதாசனிடம் தமிழணர்வு இயல்பாகக் காணப்பட்டது. எனினும், பாரதியின் தொடர்பு அந்தத் தமிழணர்வு அவர் உள்ளத்தில் மேலும் ஆழமாக வலுபெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். பாரதத்தின் விடுதலையைத் தம் வாழ்நாளின் முதன்மை வேட்கையாகக் கொண்டிருந்த பாரதியார், தம் கவிதைகளின் மையப்புள்ளியாக அதனையே கொண்டிருந்தார். காலத்தின் சூழலையும் தேவையையும் கருத்திற்கொண்டு, அதற்கேற்பத் தம் பாடல்களின் பாடுபொருள்களை அவர் வரையறுத்துக் கொண்டார். அதனால், பாரதி மிகுதியும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும் இந்திய விடுதலையையும் வலியுறுத்திப் பாடினார். எனினும், பாரதி தம் இனத்தையும் தம் மொழியையும் பற்றிச் சிந்திக்கத் தவறவில்லை. பன்மொழி கற்றிருந்த அவர் தமிழின் ஒப்பற்ற தன்மையையும் மேன்மையையும் நன்குணர்ந்த காரணத்தால், “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று பாடி, தமிழர்களைத் தமிழின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடத் தூண்டினார். தம் ஆசான் பாரதி தமிழின் சிறப்பைப் பெருமிதம் பொங்கப் பாடியதானது பாரதிதாசனின் உள்ளத்தில் தமிழ்க்கனல் தோன்றிப் பரவுவதற்குத் துணைபுரிந்தது எனலாம்.

பாரதியின் அடிச்சுவட்டில் “தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்” என்று பாரதிதாசனும் பெருமிதம் பொங்கப் பாடினார் எனலாம். பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து கவிஞர்கள் பலரும் தமிழின் சிறப்பைப் பற்றிப் பாடினார். எனினும், கவிதை இலக்கியத்தைப் பொருத்தவரையில் பாரதிதாசன் அளவிற்குத் தமிழின் சிறப்புகளை எடுத்துரைத்த கவிஞர் வேறு யாருமில்லை. அவரே மற்றவர்களிலும் அதிகமாகவும் ஆழமாகவும் தமிழின் மாண்பு, தமிழின் சுவை, தமிழின் வீறு எனப் பல கோணங்களில் தமிழைப் பாடிக் குவித்தார். அந்த அளவிற்குத் தமிழணர்வு அவரை ஆழமாகப் பற்றியிருந்தது. கரைபுரண்டோடிய பாரதிதாசனுடைய தமிழணர்வை விளக்கத் ‘தமிழியக்கம்’ எனும் அவருடைய கவிதை நூலொன்றே போதுமானது.

3.1.2 இனமானவுணர்வும் சுயமரியாதையும்

பாரதியின் மறைவுக்குப்பின் பாரதிதாசன் தந்தை பெரியாரோடு அதிகம் பழக நேர்ந்தது. குறிப்பாக, 1928 இல் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். அதன் பின்னர், அவரது தீவிர கவனம் முழுக்கத் தமிழின் பாலும் தமிழினத்தின் பாலும் தன்மானத்தின்பாலும் திரும்பி, தீவிரத் தமிழணர்வாக மாறிற்று. (தமிழ்க்கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், பக்.62) அதன் விளைவு தமிழக விடுதலையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் வரைக்கும் அஃது அவரை இட்டுச் சென்றது. தீவிரத் தமிழணர்வால் உந்தப்பட்டு இனம், மொழி சார்ந்த பாடல்களை ஆவேசமாகவும் உணர்ச்சி பொங்கவும் பாடினார். தளராத தமிழணர்வு இறுதி மூச்சு உள்ளவரை அவரை இயக்கி, மிகச் சிறந்த தமிழ்த்தேசியவாதியாக உலகுக்கு அடையாளங் காட்டியது. தமிழ் சார்ந்த இனம், நாடு, மக்கள், இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு, நாகரிகம், மரபு, வாழ்வியல்முறை ஆகியவற்றுக்குத் தம் காலத்தில்

ஏற்பட்ட சவால்களையும் சிக்கல்களையும் களையவும் தமிழைத் தழைத்தோங்க வைக்கவும் மீதமுள்ள வாழ்நாள்களில் அவர் தீவிரக்கவனம் செலுத்தினார். எனவே, தமிழுணர்வே பாரதிதாசனைத் தமிழ்த்தேசியவாதியாக்கி இயக்கியது.

3.1.3 மொழிப்போர் வருகவைத்த தமிழுணர்வு

பாரதிதாசனின் தமிழுணர்வு பெருகியதற்கும் தமிழ்த்தேசியம் வலுபெற்றதற்கும் மத்திய அரசால் தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தித் திணிப்பும் அதனால் தமிழகத்தில் வெடித்த மொழிப்போராட்டமும் ஒரு காரணம் ஆகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிகளின் பிற்பகுதியில் தொடங்கிய இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் அறுபதுகளில் குறிப்பாக 1965 இல் உச்சத்தைத் தொட்டது. இந்தியைப் பரப்ப வேண்டி, தமிழை அழிக்கவும் முடக்கவும் எத்தனித்த வேளையில் தமிழை உயிரென நினைத்திருந்த பாரதிதாசனிடம் தமிழுணர்வு பீறிட்டெழுந்தது. தமிழை அழிக்கமுயலும் சிலருடைய போக்கைக்கண்டு மனம் பதைத்தார். அதன் விளைவாக ஆவேசமாகத் தமிழுணர்வுப் பொங்கப் பாடல்களைப் பாடினார். “திருந்தாத் தமிழருயிர் வாழ்வதினும் இறத்தல் நன்றே” என்றார். (தமிழியக்கம், பக்.8) 1965 இல் மொழிப்போர் அதன் உச்சத்தைத் தொட்டதற்குப் பாரதிதாசனின் பாடல்களும் ஒரு காரணம் எனலாம். “மொழிப்போரே வேண்டுவது, தொடக்கஞ் செய்வீர், வெல்வீர், மொழிப்போர் வெல்க!” (தமிழியக்கம், பக்.52) என்று மொழிப்போருக்குத் தார்மீக ஆதரவு தந்து பாடியுள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழின் பெருமையைக் குலைக்க தீயசக்திகள் வெளியிலிருந்து வெளிவருவதைப் பாரதிதாசன் உணர்ந்தார். குறிப்பாகத் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய மருட்டலாய் இருப்பது மத்திய அரசின் கட்டாயத் திணிப்பான இந்தியே என்பதை உணர்ந்து, அந்தத் திணிப்பைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் பாடினார். (பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு நினைவுக் கருத்தரங்க மலர், பக்.39) அரசியல் செல்வாக்கினால் காலடி எடுத்து வைக்கும் எந்தவொரு அயல்மொழியும் சொந்தமொழியை அழித்துவிடும் எனும் காரணத்தால் இந்தியின் மேல் தீராத கோபமும் வெறுப்பும் கொண்டார். இந்தியை எதிர்த்து இவர் எழுதியுள்ள பாடல்கள் அவ்வளவும் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவவை ஆகும்.

“தமிழரின் மேன்மையை இகழ்ந்தவ னைஎன்
தாய் தடுத்தாலும் விடேன்
எமை நத்து வாயென எதிரிகள் கோடி
இட்டழைத்தாலும் தொடேன்” (இசையமுது, பக்.41)
“இந்திக்குத் தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கமாம் - நீங்கள்
எல்லோரும் வாருங்கள் நாட்டினரே!
செந்தமிழ்க்குத் தீமை வந்தபின்னும் - இந்தத்
தேகமிருந்தொரு லாப முண்டோ?

.....
சிங்கமென்றே இளங் காளைகளே - மிகத்
தீவிரம் கொள்ளுவீர் நாட்டினிலே!
பங்கம் விளைத்திடில் தாய்மொழிக்கே - உடற்
பச்சை ரத்தம்பரி மாறிடுவோம்!

(பா.பு.பெ.கவிதைகள். பக்.164)

பாவேந்தரின் தமிழ்த்தேசியத்தை மொழி, இனம், நாடு எனும் மூன்று பெரும் பிரிவுக்குள் அடக்கலாம். அதாவது பாரதிதாசனுக்குத் தமிழ் என்றால் மேற்குறித்த மூன்றும் அவர் சிந்தையில் தோன்றின. அதேபோன்று மேற்குறித்த மூன்றையும் நினைக்கின் தமிழே

அவர் நினைவில் தோன்றியது. அவர் தமிழைக் கருத்துரைக்கப் பயன்படும் வெறும் கருவியாக மட்டும் பார்க்கவில்லை. மாறாக, தமிழைத் தமிழரின் வாழ்வை ஒன்றிணைத்து இயக்கும் உயிர்ப்பொருளாகக் கண்டார். அதனால்தான் பெண்ணிடமிருந்து கிடைக்கின்ற இன்பத்தைவிடத் தமிழ் தரும் இன்பம் மிகப் பெரியது என்று வருணித்துள்ளார்.

**“மங்கை ஒருத்தி தரும் சுகமும் - எங்கள்
மாத்தமிழ்க் கீடில்லை என்றுரைப்போம்”**

(பா.பு.பெ.கவிதைகள். பக்.164)

கேட்கும் ஒலிகள், பார்க்கும் கலைகள் யாவும் தமிழாக இருக்க வேண்டுமென ஆசைப்படுகின்றார். “ஒலி என்பதெல்லாம் செந்தமிழ் முழக்கம்; ஒளி என்பதெல்லாம் தமிழ்க்கலைகளாம்!” என்று பாடுவதிலிருந்து இதனை அறியலாம்.(இசையமுது, பக்.39) சுருங்கக் கூறின் அவருக்குத் தமிழ் எல்லாமாகத் தோன்றியது; எல்லாம் தமிழாகத் தோன்றியது என்பதே பொருத்தமானதாக இருக்கும். இனி, இம்மூன்றும் ஒவ்வொன்றாக விளக்கப்படுகின்றன.

4.0 மொழியுணர்வு

பாரதிதாசனின் தமிழத்தேசியத்தில் தலையாயதாகவும் மேலோங்கியும் காணப்படுவது தமிழ்மீது கொண்ட தளராப்பற்று. ஒரு மொழியின் தன்மை, அதன் தொன்மை, தனித்தன்மைகள், அதன் வளர்ச்சி குறித்த சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியதாக இந்த மொழியுணர்வு உள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் மக்கள் மத்தியில் மொழியுணர்வு மிகுந்துள்ளது என்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் இலக்கியங்களில் குறிப்பாகக் கவிதைகளில் மொழியுணர்வு கையாளப்பட்டதற்கும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் கையாளப்பட்டதற்கும் அடிப்படையிலேயே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.(1) முன்னால் தமிழைக் கன்னித்தமிழ், செந்தமிழ், நற்றமிழ், பைந்தமிழ், தண்டமிழ், வண்டமிழ், தீந்தமிழ் என்று பலவாறாகப் புகழப்படும் நிலைதான் மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழைத் தமிழரின் வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளிலும் வைத்துப் பார்க்கப்படும் நிலையும் தமிழின் வளர்ச்சியே இனத்தின் வளர்ச்சி எனப் பார்க்கப்படும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. மொழியின் மூலமாகவே ஓர் இனத்திற்கு விழிப்புணர்வு, ஒற்றுமையுணர்வு, முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, சிறப்பு போன்றவை பார்க்கப்பட்டன. இதற்கு முன்னோடியாக இருந்தவர் பாரதியார். பாரதி தொடங்கியதைப் பாரதிதாசன் மொழியுணர்வுடன் தமிழைத் தமிழர் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைத்துள்ள நிலையில் ஏராளமாகப் பாடி வைத்துள்ளார். தமிழ், தமிழன், தமிழ்நாடு எனும் உணர்வுகளை மிக ஆழமாகத் தம் பாடல்கள்வழி வெளிப்படுத்தினார். “தமிழுயர்ந்தால் தமிழ்நாடு தானுயரும் அறிவுயரும் அறமும் ஓங்கும்”(தமிழியக்கம், பக்.44) என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் பாரதிதாசன். அதனால், தமிழை வாழும் நெறியாக, அனைத்துமாகக் கருதி தமிழோடு ஒன்றியிருந்தார் பாரதிதாசன்.

4.1 மொழியே உயிர்

மொழி ஓர் இனத்துக்கு உயிராக இருக்க வேண்டும் என்கிறார் பாரதிதாசன் உயிரை ஒம்புவதற்கு மனிதர்கள் பலவாறாக முயல்வதுபோல, தமிழைத் தமிழன் உயிராகக் கருதினால்தான் அதன் வளர்ச்சிக்கு அவனால் பாடுபட முடியும் என்று பெரிதும் நம்பினார். எனவே, தமிழர்கள் தங்கள் மொழியினை உயிராகக் கொண்டு வாழவேண்டும் என்றும் தமிழுக்கு எந்த வசையும் வந்து விடக்கூடது என்றும் பல பாடல்களில் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“..... -தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!(தொகுதி 1, பக்.87)
“இன்பத் தமிழ் எங்கள்உயிருக்கு நேர்!” (தொகுதி 1, பக்.88)
“தமிழ் எங்கள் உயிர்என்ப தாலே - வெல்லுந்
தரமுண்டு தமிழருக்கிப்புவி மேலே (தொகுதி 1, பக்.94)

“செங்குருதி தனிற்கமழ்ந்து வீரஞ்செய் கின்றதமிழ்
எங்கள் மூச்சாம்!”(தொகுதி 1, பக்.100)
“செந்தமிழே! உயிரே! நறுந் தேனே
செயலினை மூச்சினை உனக்களித் தேனே!”(இசையமுது 1, பக்.34)
“உமையொன்று வேண்டுகின்றேன்! மாசில்லாத
உயர் தமிழை உயிர்என்று போற்று மின்கள்!

(தொகுதி 1, பக்.34)

4.2 தமிழ் இயற்கையின் படைப்பு

இந்த ஞாலத்தின் இயற்கையை மட்டுமே பாடுவதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்ட தொகுப்பு நூல் அழகின் சிரிப்பு. இத்தொகுப்பில் இயற்கைகளை ஒவ்வொன்றாய்ப் பாடிய கவிஞர் இயற்கையோடு இயற்கையாக ஞாலத்தில் முதலில் தோன்றிய ஓர் அற்புத மொழி தமிழ்தான் என்று பெருமிதம் தோன்றப் பாடுகின்றார். அக்கவிதையில் ‘முதலில் உண்டானது தமிழ்’ எனும் தலைப்பில்,

“புனல்தழ்ந்து வடிந்து போன
நிலத்திலே ‘புதிய நாளை’
மனிதப்பைங் கூழ்முளைத்தே
வகுத்தது! மனித வாழ்வை
இனியநற் றமிழே நீத்தான்
எழுப்பினை!”

(அழகின் சிரிப்பு, பக்.61)

என்று கூறும்போது தமிழில் காணப்படும் இயற்கைத் தன்மையைக் காட்டுகின்றார்.

4.3 தமிழே தாய்

தாய்மொழியான தமிழைப் பாரதிதாசன் தாயாக உருவகித்துப் பல பாடல்கள் பாடிப் போற்றியுள்ளார். தாயாக உருவகித்ததோடு அதனை வணங்கவும் உறுதிமொழிகள் எடுத்துக் கொள்ளவும் செய்கின்றார்.

“தமிழே உனக்கு வணக்கம்!
தாய்உன் புகழ்இந்த உலகில் மணக்கும்”
“இமைநேரமும் உனைமறக்க மாட்டோம்
எம்கடன் ஆற்றாமல் இறக்க மாட்டோம்
அமுதத் தமிழை துறக்க மாட்டோம்
அடிமையை ஒப்பினால் சிறக்க மாட்டோம்”(குயில் பாடல்கள், பக்.119)
“வாழ்வினில் செம்மையைச் செய்பவன் நீயே
மாண்புகள் நீயே என் தமிழ்த்தாயே

வீழ்வாரை வீழாது காப்பவள் நீயே
வீரனின் வீரமும், வெற்றியும் நீயே

(இசையமுது, பக்.34)

4.4 தனித்தமிழ்

பாரதிதாசனிடம் காணப்பட்ட மிகுந்த தமிழுணர்வானது அவரிடம் தனித்தமிழ் ஆர்வம் தழைப்பதற்கும் காரணமாயிருந்தது. தமிழ்ச்சொற்களை வடமொழி கடன் வாங்கிய உண்மையை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்திய மறைமலை அடிகளாரைப் பாரதிதாசன், “ஆரியச் சொற்கள் இந்நாட்டில் உற்றதும், அத்தமிழ்ச் சொற்களின் உதவி பெற்றதும் வாரியணன் ஆயாய்ந்த உண்மையை வழங்கிய திருக்கை சிவந்த வள்ளல்” என்று போற்றினார்.(தேனருவி, ப.ப.91) அவரின் அடியொற்றி பாரதிதாசன் எழுதிய ‘வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா?’ எனும் கட்டுரைத்தொடர் அவருடைய தனித்தமிழ் ஆர்வத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். இக்கட்டுரைத்தொடர் ‘குயில்’ இதழில் 1958 இல் எழுதப்பட்டது. “தனித்தியங் கும்தன்மை தமிழினுக் குண்டு” (இசையமுது 1, பக்.38) என்று தமிழ் பிறமொழிக் கலப்பில்லாமல் இயங்கும் தன்மை கொண்டது என்பதையும் உறுதிப்படுத்தினார்.

4.5 தமிழ்க்கல்வி

தமிழ்க்கல்வியை எய்திடச் செய்தலே தமிழ் மக்களின் அனைத்துத் துன்பத்தினைப் போக்கும் சிறந்த வழி என்று பாரதிதாசன் கருதினார். தமிழ்க்கல்வி என்பது தமிழைப்பற்றிய கல்வி என்ற பொருளில் இல்லாமல், தமிழ்வழியான கல்வி என்ற விரிந்த பொருளிலேயே பாரதிதாசன் குறிப்பிடுகிறார். இன்பத்தமிழ் படித்தால் துன்பங்கள் நீங்கும்; நெஞ்சில் சுகம் தோன்றும்; தூய்மையும் வீரமும் வளரும் என்கிறார்.

“தமிழ்க்கல்வி தமிழ்நாட்டில் கட்டாயம்
என்பதொரு சட்டம் செய்ய!”(தமிழியக்கம், பக்.20)
“கனிதமிழை எல்லார்க்கும் தமிழகத்தில்
கட்டாயம் கற்கஐந் தாண்டின் திட்டம்
கடிதிலே அமைத்திட்டால் தொல்லை யுண்டா?”

(நாள்மலர்கள், பக்.57)

தமிழ் கற்றால் தமிழர்களின் வாழ்வு தழைக்கும் என்று உறுதியுடன் நம்பினார்.

“இன்பத் தமிழ்க்கல்வி யாவரும், கற்றவர்
என்றுரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால்
துன்பங்கள் நீங்கும், சுகம்வரும், நெஞ்சினில்
தூய்மை யுண்டாகிவிடும் வீரம்வரும்”

(தொகுதி 1. பக்.93)

அரசியல்வாதிகளைப் பார்த்து, “எல்லாரும் தமிழ்கற்க என் செய்தீர்?”(தமிழியக்கம், பக்.20) என்று ஆவேசத்தோடு கேட்கிறார். பிறகு, எல்லா வசதிகள் கிடைத்தும் தமிழ் படிக்காதார்க்குத் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்கிறார். “கல்வி நல்காக் கசடர்க்குத் தூக்குமரம் உண்டு” என்று கூறுவதிலிருந்து அவர் வலியுறுத்தும் தமிழ்த் தேசியத்தை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

4.6 தமிழ் வளர்ச்சி

“இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள் தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்” எனும் பாரதியைப் பின்பற்றிப் பாரதிதாசனும் தமிழ் வளர்ச்சி குறித்துச் சிந்தித்துள்ளார். காலத்திற்கேற்ப எத்தகைய வளர்ச்சியைத் தமிழ்மொழி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதனைப் பல இடங்களில் குறித்துள்ளார் பாரதிதாசன். குறிப்பாக, தமிழ் அறிவியல் வளர்ச்சியைப் பெறவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். ‘தமிழ் வளர்ச்சி’ எனும் தலைப்பில்

“எளியநடை யில்தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும்
இலக்கணநூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்
வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும்பெயர்கொல்லாங் கண்டு
தெளிவுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்”

(தொகுதி 1, பக்.95)

என்று எவ்வாறெல்லாம் தமிழ் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றார். மேலும், வளர்ச்சியடைந்த மொழிகளுள் தமிழும் இருக்க வேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பினார்.

“முன்னேறும் மொழிகளிலே தமிழ்மொழியும்

ஒன்றெனவே மொழியே னோநான்!(தமிழியக்கம், பக்.40)

4.7 தமிழிலக்கியக் காதல்

தமிழின் தொன்மையையும் மாண்பையும் அறிந்துகொள்ளத் தமிழர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து கற்றுணர வேண்டும் என்கிறார் பாரதிதாசன். தமிழறியாத தமிழ் மக்களின் நிலையுணர்ந்து வாடியும் சாடியும் உள்ளார்.

“பாட்டின் சுவையறிய மாட்டாரோ நந்தமிழர்

பாட்டின் சுவையறியும் பாக்கியந்தான் என்றடைவார்?” (தொகுதி 2, பக்.78)

“தமிழறியான் சுவையே காணான்! (தமிழியக்கம், பக்.20)

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிப்படித்தல் வாழ்வில் மேன்மையைக் கொண்டுவரும் என்கிறார்.

“நல்ல கவியினிமை நந்தமிழர் நாடுநாள்

வெல்ல வருந் திருநாள்”(தொகுதி 2, பக்.79)

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் செவ்வியல் இலக்கியமாம் சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்றவை அவருடைய உள்ளத்தில் பெரும் தாக்கத்தினை உண்டு பண்ணின எனலாம். சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகைப் பாடல்கள் சிலவற்றுக்கு எளிய விளக்கங்கள் தந்திருப்பதனை இசையமுது தொகுதி இரண்டில் காணலாம். அதேபோன்று திருக்குறளைப் பாரதிதாசன் போற்றிய அளவுக்கு வேறு எந்தக் கவிஞரும் போற்றவில்லை. தமிழினத்தின் வழிகாட்டியாகத் திருவள்ளுவரைக் கொண்டார்.

செவ்வியல் இலக்கியங்கள் தோன்றிய சங்ககாலமே பாரதிதாசனுக்குத் தமிழர்களின் பொற்காலமாகத் தோன்றுகின்றது.

“இந்த மாநிலம் முழுதான் டிருந்தார்
இணையின்றி வாழ்ந்தார் தமிழ்நாட்டு வேந்தர்
அந்த வாழ்வுதான் எந்தநாள் வரும்?

(இசையமுது 1, பக்.39)

என்று சங்ககாலத்தில் தமிழகம் எல்லாவற்றிலும் தழைத்திருந்தது என்றும் மன்னர்கள் மக்கள் மனமறிந்து வாழ்ந்தனர் என்றும் அக்காலம் மீண்டும் திரும்பவர வேண்டும் என்றும் ஏங்கியிருந்தார் பாரதிதாசன். அந்தப் பொற்காலத்தைத் தமிழ்கள் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

4.8 தமிழ்க் கொள்கைகள்

பாரதிதாசனின் தமிழ்த்தேசியத்தின் ஒரு பகுதியாக தமிழ்க்கொள்கைகளை அடையாளங்கண்டு வலியுறுத்தியனையும் குறிப்பிடலாம். உண்மையான தமிழ்க் கொள்கைகள் என்பவை யாவை என்பதனைத் தம் கவிதைகளில் பல இடங்களில் காட்டிச் சென்றுள்ளார். அறத்தை நாடுவதும் அதன் திறத்தைப் பாடுவதும் தான் தமிழ்க்கொள்கைகள் என்கிறார்.(பன்மணித்திரள், பக்.66) சாதிமத நம்பிக்கைகள் தமிழ்க்கொள்கைகள் அல்ல என்கிறார்.

“சாதிமதம் தமிழில்லை - அந்தச்
சாதிமதத் தைத்தமிழ் கொள்வது மில்லை”(பன்மணித்திரள், பக்.68)
“கெஞ்சல் இறைஞ்சல் தமிழ்க்கொள்கை இல்லை”(பன்மணித்திரள், பக்.67)

தமிழர்கள் உழைப்பில் நம்பிக்கை கொண்டும் நல்லறிவை வளர்த்தும் புதியநிலை தேடுதலையும் தமிழின் கொள்கைகளாகக் காட்டுவதானது (பன்மணித்திரள், ப.ப.6768) அவருடைய தமிழ்த்தேசியத்தின் பரந்துபட்ட நிலையைக் காட்டுகின்றது.

4.9 தமிழிசை

பாரதிதாசன் வலியுறுத்திய தமிழ்த்தேசியத்தில் தமிழிசையும் ஒரு கூறு ஆகும். இவர் தமிழிசைப் பற்று நிரம்பியவராக இருந்தார். தமிழ் எல்லாத் துறைகளிலும் பல்கிப்பெருக வேண்டும் என்ற அவாவினால் இவர் தமிழில் இசைப்பாடல்கள் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். தமிழிசை வளர்ச்சிக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தமிழிசை இயக்கத்தை ஆதரித்து வளர்த்தவர்களுள் பாரதிதாசனும் ஒருவர் ஆவார். அதன் விளைவாக அவர் இசையமுது தொகுதி 1,2, தேனருவி ஆகிய இசைப்பாடல் நூல்களை வெளியிட்டார். இந்நூல்கள் அவரது தமிழிசை மீதுள்ள தளராப் பற்றைக் காட்டுவனவாக உள்ளன. தமிழிசைக்காக அவர் ஆவேசமாகக் குரல்கொடுத்துள்ள பாங்கைப் படித்தால் மெய் சிலிர்க்கும்!

“சங்கீத மெலாம் தகத்தகாயத் தமிழ்”(தொகுதி 1, பக்.102)
“இலங்குதமிழ் மொழியினிலே பாடல் இல்லை
என உரைத்தால் அறையுங்கள்! தமிழமைப்பு
நலமுள்ள இசைக் கொவ்வா தென்பார் வாலை
நறுக்குங்கள், இசைக்கு மொழி வேண்டாமென்னும்

விலங்குகளை வளையுங்கள்” (நாள்மலர்கள், பக்.61)
 “செந்தமிழில் இசைப்பாடல் இல்லையெனச்
 செபுகின்றீர் மான மின்றிப்
 பைந்தமிழில் இசையின்றேல் பாழுங்கிணற்றில்
 வீழ்ந்துயிரை மாய்த்த லன்றி
 எந்தமிழில் இசையில்லை, எந்தாய்க்கே
 உடையில்லை என்ப துண்டா? (தமிழியக்கம், பக்.37)

4.10 தமிழ்க் காதல்

காதல் மனிதகுலத்தின் ஆதாரச் சுருதியாகத் திகழ்வது ஆகும். அது இனம், மொழி, சமயம், அந்தஸ்து ஆகியவற்றைக் கடந்தததாகக் கூறுவர். தமிழ்த்தேசியத்தில் ஊறிப்போன பாரதிதாசனுக்குக் காதலும் தமிழாக, தமிழர் காட்டும் நெறியாக, வாழ்வாக இருக்க வேண்டும் எனும் கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார். “காதலெலாம் தமிழ் கனிந்த சாறு!” (தொகுதி 1, பக்.102) என்று தமிழர்கள் தமிழுணர்வு கொண்டவர்களையே விரும்பினால்தான் அக்காதலும் மணக்கும், சிறக்கும் என்கிறார். ஆதலால், காதலும் தமிழர்களுக்குள்ளேயே ஏற்படவேண்டும் என்பதே பாரதிதாசனின் பெருவிருப்பமாகும். காதலுக்கு மொழி வேறுபாடானது தடையேற்படுத்துவதை,

“காதல் ததும்பும் கண்ணா என்றனைக்
 கோதை ஒருத்தி கொச்சைத் தமிழால்
 புகழ்ந்தா ளென்று, பொறாமல் சோர்ந்து வீழ்ந்தான்!”

(தொகுதி 1, பக்.102)

என்று காட்டுகின்றார். அவருடைய காவியங்களிலும் இதனைக் காட்டியுள்ளார். “அழகும் பண்பும் தழையக் கிடப்பினும் பழகுதமிழ் அறியாப் பாவை தமிழருக்கு உயிரில்லாத உடலே அன்றோ!” (தமிழ் வாழ்வு, காதல் நினைவுகள்) என்று கூறுவதானது காதல் செய்வதற்கு மொழி ஒருமைப்பாடு இன்றியமையாதது என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

5.0 இனவுணர்வு

பாரதிதாசனின் தமிழ்த்தேசியத்தில் தமிழினம் சார்ந்த சிந்தனைகளும் அடங்கியுள்ளன. தமிழ் இனம் என்ன நிலையில் இருக்கின்றது, அது எத்தகைய உன்னத நிலையை அடைய வேண்டும். அதற்காகத் தமிழர்கள் செய்யவேண்டியவை பற்றிய சிந்தனையில் விளைந்தவற்றைப் பல பாடல்களில் காட்டியுள்ளார். இன முன்னேற்றமே முழுக்க முழுக்க அவர் உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்தது.

தமிழ் இனத்தில் தாம் பிறந்தமைக்கு மிகவும் பெருமைப்படுகின்றார். ஏனெனில்,

“ஆதி மனிதன் தமிழன் தான்
 அவன்மொழிந்ததும் செந்தமிழ்த்தேன்!
 முதறிஞர் ஒழுக்க நெறிகள்
 முதலிற் கண்டதும் தமிழகந்தான்!”

எனும் காரணத்தால் பெருமை கொள்கிறார். ஆனால், அவர் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் இன்பம் காணாது துன்பத்திலும் இழிநிலையிலும் இருந்ததைக் கண்டு மனம் வேதனைப் பட்டார்.

“இன்னலிலே தமிழ் நாட்டினி லேயுள்ள
என்தமிழ் மக்கள் துயின்றி ருந்தார்
அன்னதோர் காட்சி இரக்கமுன் டாக்கியென்
ஆவியில் வந்து கலந்த துவே”(ஓகுதி 1, பக்.91)
“நாயினும் கீழாய்ச் செந்தமிழர் நாட்டார்
நலிவதை நான் கண்டும்
ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் எண்ணி
உழைத்திட நான் தவறேன்”(திராவிட நாடு, 28.06.1942)
“தமிழ்நாட்டில் தமிழன்நிலை எத்துறை நோக்கிடினும்
தலைகுனியத் தக்கவாம் எவர் அறியார் இதனை!(நாள்மலர்கள், பக்.112)

6.0 நாட்டுணர்வு

பாரதிதாசனின் தமிழ்த்தேசியத்தில் தமிழ் நாடு சார்ந்த உணர்வும் சிந்தனையும் அடங்கியுள்ளன. தமிழ் என்ற அளவிலே தமிழ் மண்ணின் மீது மிகுந்த பற்று கொண்டிருந்தார். “தமிழ்நாடு தமிழருக்கென்றே இந்தச் சகத்தில் முழக்கிடு முரசே” இசையமுது 1, பக்.37)என்று தமிழ் நாடு தமிழருக்கே என்று முழங்கியவர் பாரதிதாசன். தமிழ் மண்ணில் பிறந்ததற்குப் பெருமைப்படுகிறார். காரணம் தமிழ் நாடு மானம் ஒன்றையே பெரிதென எண்ணி வாழும் நாடு என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“தமிழ் நாடுதான் மேலான நாடு
தமிழர்க் கெல்லாம் மற்றவை காடு”(இசையமுது 2, பக்.38)
“முத்தமிழ் நாட்டுக்கு மானம் பெரிதின்றி
மூச்சுப் பெரிதில் லைகாண்”(தமிழ்ச்சியின் கத்தி, பக்.52)
தமிழ் நாட்டின் அதிகாரம் தமிழனிடம் இல்லை என்பதை,
“தமிழ்நாட்டின் அதிகாரம் தமிழனிடம் இல்லை”(நாள்மலர்கள், பக். 112)
என்று கூறி வேதனைப்படுவதோடு ,

“தமிழாய்ந்த தமிழன்தான் தமிழ்நாட்டில்
முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும்”(தமிழியக்கம், பக்.19)

என்று அதற்குப் பரிகாரமும் கூறுகின்றார். தமிழ் ஆட்சியாளரால்தான் தமிழ் மீளும், தமிழன் தலைநிமிர்வான், தமிழ்நாடு முன்னேற்றம் காணும் எனும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். வீழ்ச்சியுற்ற தமிழ் நாடு எழுச்சிபெற வேண்டுமாயின் அதற்குரிய ஒப்பற்ற மருந்தாகத் தமிழைக் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ் நாடு எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றங்காண விரும்பியதை அவருடைய பல பாடல்களில் காணலாம்.

7.0 தொகுப்புரை

ஆக்கமும் ஊக்கமும் குன்றியிருந்த தமிழர்க்குப் புத்துயிர் அளிப்பதற்குப் பாரதிதாசன் தமிழ்த்தேசியம் கண்டார். அவர் கண்ட தமிழ்த்தேசியம் மிக விரிந்தது. மிகுந்த தமிழுணர்வால் அனைத்தும் அவர்தம் கண்களுக்குத் தமிழாகவே தெரிந்தது. தமிழ் வழியாகவே அனைத்தையும் பார்த்தார். அவர் தமிழுக்குத் தந்த இடத்தை வேறு எந்தக் கவிஞரும் தரவில்லை; அதை உளங்கொளத் தக்கவாறு வேறு எவரும் பாடவுமில்லை. தமிழை உயர்த்தினால் தமிழர் உயர்வர்; தமிழ் தாழ்ந்தால் தமிழர் வீழுவர் என்பதைத் தாரகமந்திரமாகக் கொண்டு செயற்பட்டார். தமிழருக்குத் தமிழுணர்வு பொங்கியெழச் செய்ய நாளெல்லாம் பாடுபட்டார். அதனால் அவருடைய பாடல்களில் தமிழுணர்வு மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. அவை படிப்பாரின் நாடிநரம்புகளில் தமிழுணர்வை ஊடுருவச் செய்யும் எனில் மிகையில்லை.

Bibliography

- Arivoli,A. (1990) *Pâratitâcal talittalmai*. Chennai: Manivasagar Publications.
- Balasupramanian,C. (1981).*Vâ;aiyami vâ;ai*.Chennai: Pari Nilayam Publications.
- Bharathidasan - Critical Perspectives*.(1991). Madurai: Madurai Kamaraj University.
- Govinthasamy,Mu. (1979) *PâratitâcaI kavitti_aI*. Chennai: Pari Nilayam Publications. (4th Edition)
- Ilavarasu,Ira. (2002) *Pâvçntaril ulakanôkku*. Thiruchi:Bharathidasan University Publications.
- Pâratitâcal nû__âGmu karuttaraEka nilaivuk karuttaraEka malar*. (1990).Kuala Lumpur: Department of Indian Studies Publication.
- Selvarasan,Ma. (1980) *Pâratitâcal kalalka7*.Chennai: Pari Nilayam Publications.
- Subasuchanthirabosu,Pe. (1991). *Pâratitâcalum tami;iyamum*. Thiruchi: Subaliga Publications.
- Subbumanian,Sa. (1990) *Pâvçntar nôkkil...* Pondichery: Nanmoli Publications.
- Vengadasalam,M.S. (2008) *Pâratitâcalii puka;pe__a kavitaika7*. Bharathidasan University Publications.(2nd Edition).
- Yogeswaran, P. (1985).*Tami;kkavitaika7il camutâyac cikkalka7*. Chennai: Nila Publications.

